

Cesta kolem světa za pokladem ve vraku lodi

1. Skřítek jménem Bonifác se svým kamarádem, chlapcem jménem Kryšpín, putují krajinou. Jednoho dne došli až ke skalnímu hradu Valečov. A tu si v kopečku nad cestou všimli skřítkčího domečku. Bonifác chtěl skřítky navštívit, a tak opatrně zaťukal na dvířka jejich domečku. Dveře se otevřely a v nich se v okamžiku objevilo tolik skřítků, že je bys je ani nedokázal spočítat! Všichni skřítkci měli velkou radost, že vidí jiného skřítkka a o to větší ta radost byla, že je navštívil právě Bonifác – skřítek široko daleko známý svými dobrodružstvími. A hned zvali Bonifáce s Kryšpínem dovnitř. Kryšpín se do domečku nevešel, a tak musel zůstat venku, ale Bonifác že prý si hned musí sednout a že jim musí vyprávět, co všechno ve světě zažil.

Náš kamarád by musel určitě o svých dobrodružstvích povídat celé hodiny, kdyby se do domečku najednou s velkým křikem nepřiřítily děti skřítků. A že prý ve skalách něco našly.

A co že to našly? „Pojďte s námi a my vám to ukážeme!“

Děti, dokážete najít skřítkka, který Bonifácovi otevřel? Má hnědé vlasy, má místo šatů větvičky a v ruce drží košík s brusinkami.

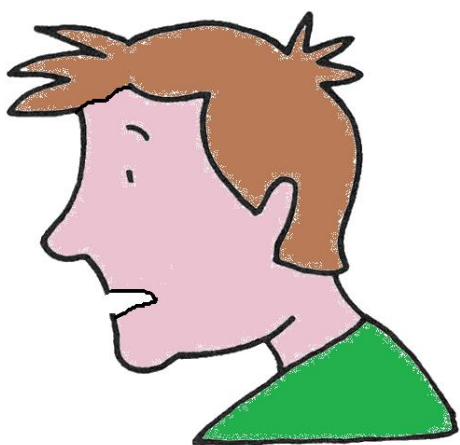
2. Skřítky byli moc zvědaví, co děti ve skalách našly. Po cestě křičeli jeden přes druhého a nevnímali, co se kolem nich děje. A tu před nimi najednou stojí člověk! Už z dálky slyšel podivné zvuky a chtěl vědět, co se to děje. Překvapeně zírá na skřítky a oni na něho.

Najednou si ten člověk bleskurychle sundal kabát a než se skřítky stačili vzpamatovat, hodil ho na ně, aby je chytil. Skřítky se vyděšeně rozutekli do všech stran. Několik skřítků to ale nestihlo a zůstalo uvězněných pod kabátem ☹️. Bonifác věděl, že musí zasáhnout. A to rychle. Kryšpín byl malý, nemohl se tomu člověk postavit. Ale Bonifác znal spoustu kouzel, jedině on mohl skřítky zachránit.

Člověk už se shýbal, že si skřítky odnese, když najednou Bonifác pronesl tajné zaklínadlo: „Perpetum lechtum!“

V tom okamžiku se ten člověk začal strašlivě drbat: na nohách, na hlavě, dokonce i na zadnici a nemohl přestat! Nechal skřítky skřítky a namířil si to rovnou do hustého trní! Tam konečně s úlevou vydechl 😊.

Skřítky ho pozorovali a chechtali se mu, až se za břicha popadali. Ten člověk z odsud jen tak nevyleze! Cestu mají volnou....

Děti, dokážete přijít na to, který stín vrhá člověk, co překvapil skřítky?

3. Děti dovedly dospělé skřítky až na malé náměstí mezi skalami. Pak se shlukly u jedné skalní štěrbiny, ze které vytáhly kus papíru a utíkaly s ním k ostatním skřítkům.

A co že to bylo?

Mapa k pokladu! A ne ledajaká! Byla to pirátská mapa k pokladu!

„Že vyrazíme za pokladem,“ žadonily děti. „Slibujeme, že odteď už budeme hodné a budeme vás na slovo poslouchat.“

A dospělým skřítkům se ten nápad líbil! Skřítkci jsou od přírody zvědaví a mají rádi dobrodružství, a tak se hned jednohlasně shodli, že za tím pokladem vyrazí.

„Jupí,“ jásaly děti spolu s Kryšpínem. Všichni už se těšili na zážitky, které je na výpravě čekají.

Ze zadu mapy se psalo, že musejí plout po moři a najít 4 místa, kde se ukrývají 4 části mapy vraku lodi. A pak musejí získat k vraku lodi klíč.

Byl v tom tedy malý háček: protože cesta vede po moři, potřebují k tomu loď. Ale kde takovou loď sehnat?

„To už nechte na mě,“ usmál se šibalsky Bonifác a Kryšpín už věděl, že Bonifác bude zase čarovat ☺.

Děti, dokážete složit správné lodě k sobě?

4. „Lod' bohužel vyčarovat neumím,“ povídá Bonifác. „Ale když nakreslíte plánek lodi a seženete materiál na výrobu lodi, dokážu vyčarovat tesaře, kteří nám lod' postaví.“

Skřítci nadšeně souhlasili a hned se rozdělili do několika part: jedna parta začala kreslit lod'. Druhá šla pokácet stromy. A třetí parta vyráběla nářadí pro tesaře. A Kryšpín na to všechno dohlížel. Měl radost, že může být užitečný, protože když byl malý, často chodil s dědečkem do přístavu dívat se na lodě. Takže věděl, jak má taková správná lod' vypadat.

Když bylo všechno připravené, řekl Bonifác kouzelné zaříkadlo a tu se u krmelce objevilo 100 statných tesařů a hned se dali do díla.

Práce jim šla rychle od ruky, a tak za pár hodin už spouštěli hotovou lod' na řeku. Dobrodružství může začít!

Děti, nakreslete skřítkům lod', aby mohli vyplout za pokladem.

5. Skřítci dopluli s lodí až k moři.

„Podle instrukcí z mapy musíme najít velrybu kosatku s bílou hřbetní ploutví,“ povídá Kryšpín. „Ta nám dá část plánku potopeného vraku.“ Pak se ale zamyslel. „A jak tu kosatku v takovém obrovském moři najdeme?“

„A co kdybychom na ni zavolali?“ navrhnul jeden malý skřítek. Všichni se začali smát, avšak Bonifác zůstal vážný. „To není špatný nápad. Velryby se mezi sebou dorozumívají na dlouhé vzdálenosti pískáním. Proměním se ve velrybu, zapískám, a jestli je nějaká velryba blízko nás, určitě nám pomůže.“

A skutečně! Za chvíli se u jejich lodi objevila velikánská ryba – velryba kosatka.

„Znám kosatku s bílou hřbetní ploutví,“ odpověděla kosatka přátelsky. „Ráda vám pomůžu.“

Kosatka se krátce ponořila do vody a zahvízdala. Pak bylo slyšet stejné hvízdání jako odpověď. A za pár minut se objevila vedle lodi kosatka, kterou hledali.

„Jsme na výpravě za pokladem vraku lodi,“ řekl Bonifác velrybě s bílou ploutví. „Rádi bychom se tě zeptali: máš u sebe část plánku vraku s pokladem?“

Velryba se usmála a pak řekla: „Vypadáte jako moc milí skřítkové. Mapu mám a taky vám ji dám.“

Pak šplouchla ploutví a vyhodila láhev s mapou na palubu lodi. „Hodně štěstí,“ zamávala jim ještě na pozdrav a obě velryby odpluly na širé moře.... První část mapy byla jejich!

Děti, která z velryb je kosatka?

6. Bonifác s Kryšpínem a skřítky se dlouho plavili po moři, až dorazili do zvláštní země. Všude kolem, kam dohlédli, viděli jen písek. Žádné hory, žádné stromy, jen pustá krajina.

„Vypadá to, že jsme na poušti,“ povídá Kryšpín. „Podle mapy musíme najít oázu a v ní palmu označenou pirátským symbolem. Pod ní máme hrabat a najdeme další část plánku lodi.“

Zakotvili tedy loď u břehu a vydali se na výpravu do pouště.

Děti, Bonifác ani Kryšpín zatím nikdy na poušti nebyli. Poradíte jim, na co si dát pozor?

Putovali přes vysoké duny pod horkým sluncem. Bylo nesnesitelné vedro.

„Tady někde by ta oáza už podle mapy měla být,“ zastavil skupinku Kryšpín. Všichni se rozhlížejí, ale oáza nikde. Že by mapa lhala? Co teď? Jsou uprostřed pouště, nikde ani živáčka, bez vody dlouho nevydrží....

Pak se ale děti rozeběhly do okolí. Vylezly na vysokou dunu a nadšeně zvolaly: „Máme ji!“ Oáza byla schovaná v údolí mezi dunami písku.

Děti rychle běžely k vodě, chtěly palmu se symbolem pirátské lebky najít první. A než ostatní dospělí došli dolů k oáze, běžely jim děti vítězoslavně vstříc s druhou částí mapičky.

Děti, poznáte, kdo se to koupe ve vodě v oáze?

7. Za pár dní dorazili skřítkci a Kryšpín s lodí k dalšímu ostrovu. Na rozdíl od toho předchozího byl celý zelený. Stromy byly porostlé lišejníkem, mezi nimi se pnuly liány a v keřích bylo slyšet cizokrajné ptáky.

„Mapa říká, že v džungli máme najít vodopády,“ čte Kryšpín. „Za jedním z vodopádů je tajná jeskyně a v té jeskyni je schovaná další část mapičky vraku.“

Děti, byly jste už někdy v džungli? Víte, na co si má dát Bonifác s Kryšpínem a skřítky pozor?

Dobrodružná expedice se tedy vydala proti proudu řeky směrem k vodopádům. Byla to namáhavá výprava, protože neprostupnou džunglí nevedla žádná cesta. Kryšpín, jako největší člen výpravy, šel první a prosekával ostatním cestu, jinak by se dál vůbec nedostali.

Po několika hodinách nakonec úspěšně dorazili až k vodopádům. Byly opravdu nádherné. Kolem rostly překrásné květiny a poletovali barevní ptáci.

Skřítkci byli malí a nedokázali lézt po skalách, a tak hledání jeskyně zbylo na Kryšpína. Naštěstí byl dost silný a mrštný. Vy to ale děti raději nezkoušejte.

Kryšpín stoupal hbitě po skalách vzhůru, když v tom najednou zmizel! Skřítkci o něj měli strach. Už přemýšleli, koho tam za ním vyšlou, když v tom se Kryšpín objevil a vítězoslavně ukazoval, co drží v ruce. Byla to třetí část mapičky k pokladu! Už zbývala jen ta poslední....

Poznáš zvířata, která nežijí v džungli?

8. Získat čtvrtou část mapy bylo nejtěžší. Nacházela se totiž v krajině věčného sněhu a mrazu – v Antarktidě. Skřítci museli doplout ke staré pozorovací stanici tučňáků a lachtanů a tam najít knihu, na jejímž obalu je nakreslená zeměkoule.

Bylo sice léto a místo, kde přistáli, se nacházelo na Jihu – tedy konkrétně na Jižním pólu, ale byl tu takový mráz, že takový dosud nikdo z nich nezažil. Skřítci na sobě měli všechno oblečení, které si s sebou vzali, ale stejně se třásli zimou. Nedalo se ale nic dělat: pokud chtějí získat 4. část mapy, musejí jít ven a hledat pozorovací stanici. Všude kolem nich byl jen samý sníh, nikde ani živáčka. Až po chvíli došli na pláž, na které se to hemžilo tisíci a tisíci tučňáky.

Všichni už se těšili, až získají posední část plánku, a budou se moci vydat přímo k pokladu.

Pak zastavili u hromady prken. „To je ono,“ ukázal Kryšpín smutně na zbytky domu, ze kterého zbyly jen trosky. „To je ta pozorovací stanice.“

Nemohli tomu uvěřit. Bylo to obrovské zklamání. Tak dlouhou cestu kvůli mapičce podnikli a teď odejdou s prázdnou?

Už se chystali odejít, když v tom jednoho skřítka něco zaujalo mezi hromadou prken. Vypadalo to jako kniha. Vrhl se k hromadě dřeva a začal v ní hrabat. A nebudete věřit, co našel! Byla to kniha se symbolem zeměkoule!

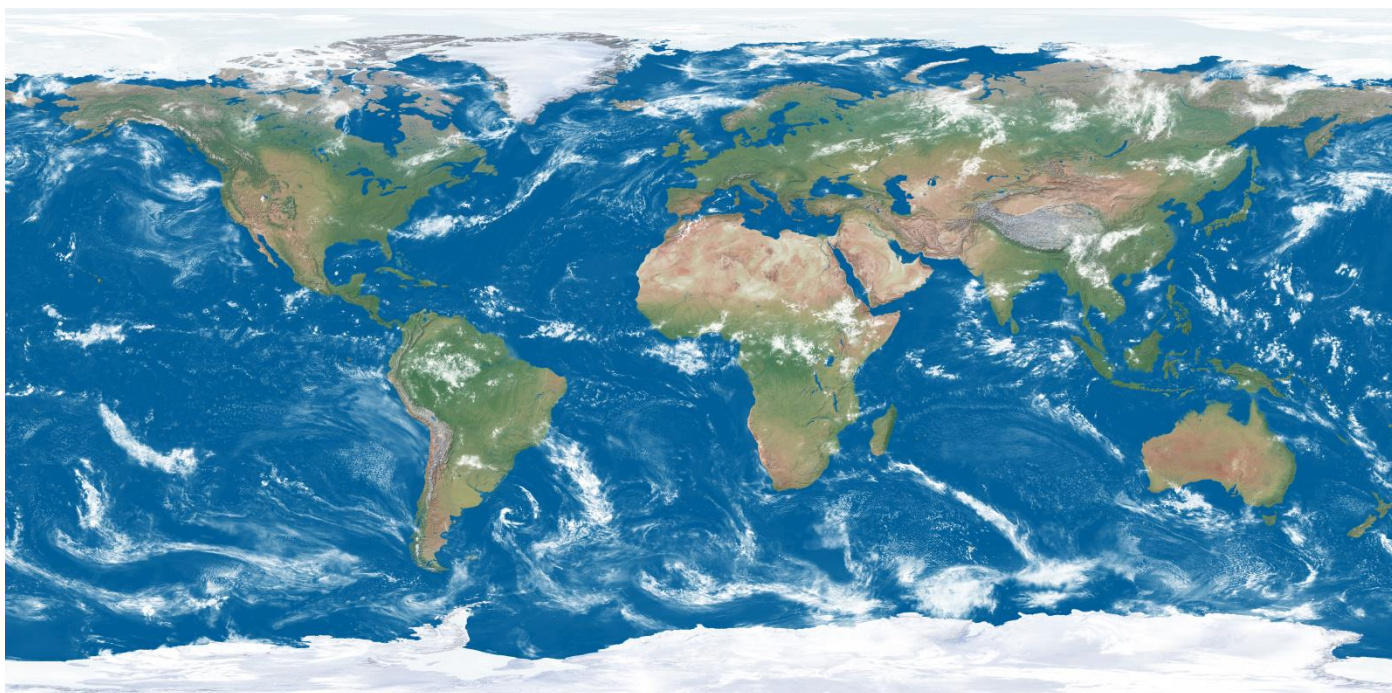
Všichni se hned kolem knihy shlukli a jásal nadšením, když z knihy vytáhli poslední část mapičky! A zezadu bylo na ní něco napsáno. Co? To se dozvíte na dalším stanovišti 😊.

Větší děti:

Děti, dokážete pojmenovat všechny světadíly na mapě světa? A najdete Antarktidu?

Menší děti:

Děti, víte, proč je na mapě část země bílá?

9. „Kousek odsud, v Tmavé zátoce, bydlí obří chobotnice,“ čte Kryšpín. „Podle mapy musíme chobotnici najít a získat od ní klíč k vraku potopené lodi, ve které se skrývá poklad. Chobotnice klíč pirátům sebrala dříve, než stačili poklad z vraku lodi vyzvednout. A teď ho pečlivě střeží a nikomu ho nechce dát.“

Když se pirátům nepodařilo klíč od chobotnice získat, podaří se to skřítkům z Podtroseckých údolí?

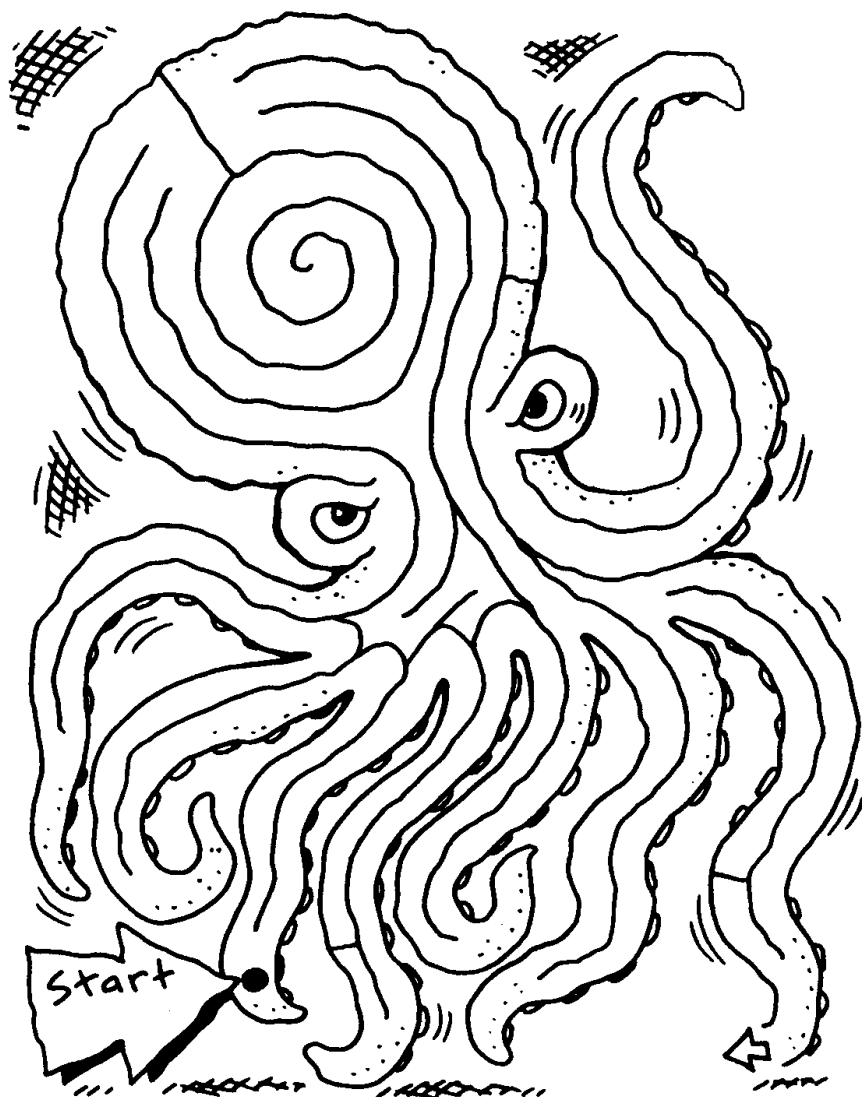
„Mám plán!“ svolal všechny účastníky výpravy Kryšpín. „Najdeme chobotnici a řekneme jí, že poklad jsme už našli. Bonifác umí vykouzlit zlaté mince. Ty sice vydrží jen pár minut a pak se rozplynou, ale mělo by to stačit. Řekneme chobotnici, že jsme už poklad z vraku lodi získali. Chobotnice se bude chtít přesvědčit, jestli jsme poklad skutečně neodnesli, otevře dveře vraku a podívá se dovnitř. Bonifác se promění v rybu, a jakmile bude klíč v zámku, sebere ho rychle a odnese nám ho na loď.“

Skřítkům se nápad moc líbil.

A jak se domluvili, tak také udělali. Všechno probíhalo přesně podle plánu. Chobotnice otevřela dveře vraku, Bonifác se proměnil v rybu, vzal klíč do rybí tlamy a plaval s ním, co mu síly stačily k lodi. A tu si však chobotnice všimla, že jí klíč zmizel a začala Bonifáce pronásledovat. Tohle v plánu nebylo. Už ho téměř měla, když v tom Bonifác vyskočil z vody a přistál přímo na palubě lodi. Sice se trochu potloukl, ale klíč k pokladu byl jejich!

A chobotnice? Ta se tak rozzuřila, že jí klíč k pokladu ukradli, že zlostí pukla!

Děti, dokážete projít bludištěm a utéct tak před chobotnicí?

10. Konečně byli na místě. Tady na těch útesech ztroskotala loď vezoucí poklad do nějaké vzdálené země. Zakotvili loď nad místem, kde se měl vrak lodi nacházet.

Vyzvednout poklad nebylo pro skřítky nic těžkého, protože všichni skřítkci umí maličko kouzlit a udělat ze sebe rybu, to je pro ně hračka.

Skřítkci vlezli do vody, řekli tajné zaklínadlo a místo skřítků se ve vodě objevily desítky velryb s obrovskými tlamami.

Kryšpín se pak na laně spustil do vody, zhluboka se nadechl a ponořil se pod hladinu. A skutečně! Mapa nelhala.

Kousek pod hladinou se tyčil obrovský koráb. Po několika staletích, kdy ležel pod vodou, se už začal rozpadat a stal se domovem mnoha druhů ryb a živočichů.

Kryšpín rychle odemknul dveře vraku a než vyplaval nad hladinu, všiml si obrovských beden plných pokladu! Světlo, které sem pronikalo okny v lodi, se odráželo od zlata a to ozařovalo celou místnost. Byla to skutečně nádhera!

Skřítkci nanosili v tlamách do lodi zlato a drahokamy, naplnili ji až po okraj a nadšeně se vydali na cestu domů. O výpravě za pokladem se jim bude ještě dlouho zdát.....

Děti, dokážete na obrázku vraku lodi najít přesýpací hodiny, hvězdicí a zvon?

